

SÍK SÁNDOR VERSEI

MINT EGY FÁRADT CSIGA

Mint egy fáradt csiga
Verejtékezve hordja börtönét,
Évetlen évek óta hordod
Fojtó csigaházad, a gondot.

Nem is te őt: már téged ő cipel,
Magadnál ötvenszer nagyobb,
Erőlködő csepp hangyaférget;
Zihál a melled és csuklik a térded.

Belégubózol, mint egy sunyi sün,
Tuskepáncélod szétmered.
Jaj, kívül-belül gyilkos köpeny ez:
Kívül riaszt, belül vérig sebez.

De most az Isten egy napot,
Egy lélekzetvevős napot,
Embernek valót, engedett, —
Siess, hajítsd le terhedet!

Hajítsd le, aztán vedd fel újra,
Ne bánd, ha még a lábad reszket:
Vedd fel, de úgy vedd, mint Simon,
A cirenei, a keresztet.

BOCSÁSD MEG

Bocsásd meg énnekem, Uram,
hogy jobban szerettem nálad
a meggyet, a mézet, a hársfavirágot,
felhők mesekönyvét,
apró gyerekek gügyögését,
fiúk-lányok mosolya lobbanását,
férfiak írott homlokát,
kezed játéka műveit.

Bocsásd meg énnekem, Uram,
hogy szorgosabban látogattam
a Sixtusi Máriát a názáretinél,
hogy Tamásnál, Teréznel
szomjasabban lestem az öreg Aranyt,
Berzsenyi mennydörgését,
meg Hamlet töprengéseit,
hogy a zsoltár orgonaszavát is
boldog voltam, ha átlophattam
paraszt magyar szó furulya-dalára,
s hogy könnyeket pillámra nem a *mea culpa*,
hanem a rutafa nótája szűrt
meg a vizeztárasztó tavaszi szél.

De mondd meg, Uram:
behúnyhattam-e szemem előlük,
mikor belőlük Te néztél reám?
Bedughattam-e szavukra fülem,
amikor Te bűgtál bennük
kimondhatatlan sóhajtásokkal?

Nem mindegy-e az óceánnak,
hogy kádba merik-e vizét,
vagy metszett billikomba,
vagy akár egy horpadt gyűszűcskébe is?

Emlékezel, Uram? a háborúban
egy rossz talpas-pohárból osztogattam
a hallgatag népfölkelőknek testedet,
és eltöltötted őket Tenmagaddal!

Engem is eltöltöttél számtalanszor
csodálatos poharaidból,
millió poharaidból,
s az oltárnál a Szent Kehely előtt
úgy térdelek, mint hétpapos misén
a füstölő diakonus:
szolgál, térdel és lóbálja a tömjént,
de a Testet és a Vért már órákkal előbb
magához vette egy csendes misén.

Ó Istenem, ha az én árva bodza-sípom
egy századrészét el tudná füttyülni annak,
amit én meghallottam Tebelőled
egy parasztdal egyetlenegy sorából!